

Dejiny: pravé príčiny sťahovania národov / diferencovanie pozemkového vlastníctva a štátu

Rudolf Steiner

Zdroj: GA 295 [6], str. 179 - 180, 2006, 06.09.1919

To, čo sa uvádza ako príčiny sťahovania národov, sa veľmi často zakladá na (umelých) historických konštrukciách. Dôležité je, že keď ideme k podstate veci - u samotného sťahovania národov, pri ktorom postupujú Európou Góti a tak ďalej - že Rimania majú peniaze a Germáni nemajú peniaze, a že u Germánov sa objavuje tendencia, že si chcú všade, kde sa vyskytuje nejaká hranica, prisvojiť nejakým spôsobom rímske peniaze. Preto sa z nich stávajú žoldnieri a všetko možné. Celé légie Germánov sa predsa dali najat' do rímskeho žoldu. Sťahovanie národov je otázka hospodársko-finančná. Až na tomto základe sa potom mohlo šíriť kresťanstvo. A samotné sťahovanie národov má pôvod v chamtivosti Germánov, ktorí chceli mať rímske peniaze. Rimania pritom všetkom tiež schudobneli! Tak to bolo už pri ťažení Kimbrov. Kimbrovia sa dozvedeli, že Rimania majú zlato - zatiaľ čo oni sami boli chudobní. To na Kimbrov veľmi silno zapôsobilo. Chceli sa zmocniť rímskeho zlata. Rímskeho zlata!

Sú tu vrstvy rôznych národov, dokonca aj pozostatky keltského prvku. Aj dnes sa ešte stretnete so zreteľnými dozvukmi keltskej reči, napríklad u tých riek, ktorých sútokom vzniká Dunaj, Brig a Breg, Brigách a Brege. A potom všade, kde sa v miestnych menách objavuje koncovka „-ach“, napríklad Unterach, Dornach a tak ďalej. „Ach“ vlastne znamená vodička, aqua, poukazuje to na keltčinu. Aj „-ill“, a podobné, prináša spomienku na starú keltčinu. Na to keltské sa potom navrstvilo to germánske. - Protiklad medzi Ariánmi a Athanasiánmi.

Je veľmi dôležité, aby ste deťom objasnili, že je veľký rozdiel - to je zjavné práve pri sťahovaní národov - či, ako napríklad v Španielsku a Taliansku, germánske národy, ako Góti, vtiahli do oblastí, ktoré už boli úplne zabrané poľnohospodárstvom. Tu bolo všetko niekoho majetkom. Vtiahli sem Góti a iné národy. Tie sa strácajú, tie teda zanikajú v tých druhých národoch, ktoré tu už boli. - Smerom na západ prenikajú Frankovia. Tí prichádzajú do končín, ktoré ešte neboli úplne zabrané poľnohospodárstvom. Tí sa dokážu udržať. Preto sa nezachovalo nič po Gótoch, pretože tí vtiahli práve do končín, kde už všetka pôda niekomu patrila. Po Frankoch sa zachovalo všetko, lebo oni vtiahli do končín, ktoré ešte ležali ladom. To je dejinný zákon, ktorý je veľmi dôležitý. Neskôr sa dá tento poukaz zopakovať pri obsadzovaní Severnej Ameriky, kde pravdaže Indiáni boli vyhladení, ale predsa len platilo, že bolo možné sa nasťahovať do oblastí ležiacich ladom.

Ide tiež o to, aby ste potom objasnili, aký je rozdiel medzi niečím takým, ako bola napríklad Franská Ríša Karola Veľkého a neskoršími štátmi. Ak neviete o tomto rozdieli, tak sa nedostanete cez rubikon 15. storočia. Ríša Karola Veľkého, to ešte nie je štát. Ako je to u

Merovejovcov? Oni spočiatku nie sú nič iné ako veľkostatkári. A platí u nich výhradne len súkromné právo. Potom to, čo ešte pochádza zo starogermánskych veľkostatkárskych pomerov, prechádza stále viac do rímskeho práva, kde ten, kto iba zastáva nejaký úrad, získava postupne moc. Tak prechádza vlastníctvo postupne do rúk správcov, úradníkov, a keď sa potom neskôr správa stane skutočne vládnuťou mocou, až potom vzniká štát. Štát teda vzniká tým, že sa dostáva k moci správa. Tak vzniká grófska šľachta v protiklade ku kniežacej šľachte. Slovo „gróf“ (nemecky „Graf“) má rovnaký pôvod ako slovo „grafológ“: pochádza od slova grafein, písať. „Gróf“ znamená „pisár“. „Gróf“ je rímsky pisár, správca, zatiaľ čo kniežacia šľachta, ako stará šľachta bojovníkov, ešte súvisí so statočnosťou a hrdinstvom, a podobne. „Knieža“ (nemecky „Furst“) je ten, kto je „prvý“, kto je vpredu. A tak s prechodom od kniežat ku grófum vznikol princíp štátu. To sa dá pochopiteľne na týchto veciach dosť dobre znázorniť.